

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

18e jaargang nummer 4

december 2008

Intocht in Kanaän

door Jb. Klein Haneveld, 1975

Het volk Israël heeft zich op een drietal plaatsen bevonden. Allereerst in Egypte, vervolgens in de woestijn en daarna in het land Kanaän. In Egypte was het in slavernij; in de woestijn was het volk wel verlost, maar genoot het nog niet van een eigen land. En in Kanaän was wel strijd, maar ook overwinning en zegen.

Zo zijn er ook drie soorten mensen. 1) Mensen die nog in slavernij der zonden leven. 2) Mensen die wel verlost zijn, maar toch nog een woestijnleven leiden. 3) Mensen, die weliswaar strijd hebben, maar ook overwinning en overvloedige zegen.

Jozua

Het boek Jozua is te verdelen in drie delen: De intocht in Kanaän; De verovering van het land Kanaän; en de verdeling van het land Kanaän. Pas hierna had het volk Israël rust.

De hoofdstukken 1 en 2 van dit bijbelboek zijn een inleiding en een voorbereiding voor de intocht. Jozua wordt door de Heer bemoedigd om na Mozes' dood het volk Israël het beloofde land binnen te leiden. Mozes was een beeld van Christus in Zijn eerste komst in lijden en sterven onder de (Mozaische) wet, ^{Gal. 4:4, 5} terwijl Jozua een

beeld is van Christus als de opgestane en levende Heer. Mozes vertegenwoordigde de Wet, die ons niet verder kan brengen. Jozua vertegenwoordigt de Genade.

Jozua 3

Het derde hoofdstuk van het boek Jozua, het begin van deze bijbelstudie, zegt ons: "Jozua dan maakte zich des morgens vroeg op, en zij reisden van Sittim en kwamen tot aan de Jordaan, hij en al de kinderen Israëls; en zij vernachtten aldaar, eer zij vertrokken." ^{Joz. 3:1}

We lezen meerdere malen van Jozua dat hij vroeg opstaat. Dit spreekt ons historisch van een grote ijver van Jozua voor de zaak van de Heer. Profetisch wijst het ons op de opstanding van Christus "zeer vroeg in den morgenstond." ^{Luk. 24:1}

Gebeurtenissen uit het Oude Testament hebben een geestelijke betekenis. Zij zijn geschied ons tot voorbeeld, opdat wij geen lust tot het kwaad zouden hebben. ^{1Kor. 10:6} Zij hebben echter ook een profetische betekenis en spreken van de eindtijd. Kanaän is niet, zoals men wel denkt, een beeld van het hiernamaals, want in Kanaän werd nog strijd (denk aan Jericho) en zonde (denk aan Ai) gevonden, terwijl in de hemel geen strijd en zonde meer zullen zijn. Kanaän is een beeld van de volheid, die wij in Christus hebben.

De Rode Zee

We moeten ook duidelijk het verschil zien tussen de doortocht door de Rode Zee en die van de Jordaan. Bij de Rode Zee werd een einde gemaakt aan de slavernij van het volk. Zij hadden toen de vijand achter zich en men spreekt van een "uittocht". Maar bij de Jordaan wordt het volk in het land van belofte ingeleid en hadden zij de vijand vóór zich. Zo moet ook het geestelijk leven zijn. Eerst een "Rode Zee" ervaring, een uitleiding. Daarna een "Jordaan" ervaring, een "inleiding". Bij het volk Israël lag tussen genoemde plaatsen een tijdsperiode van 40 jaar. Uit de praktijk blijkt dat vele

christenen niet aan "de Jordaan" toekomen. De "Rode Zee" spreekt van de dood van de Heere Jezus aan het kruis van Golgotha. Hij stierf daar voor onze zonden en wij zijn daardoor verlost van straf en oordeel. De engel des verderfs ging de nacht tevoren door Egypteland, om alle eerstgeborenen te doden en op grond van het bloed van het Paaslam werden de wateren der Rode Zee geopend en werd Israëls verlossing een feit.

De Jordaan

De "Jordaan" spreekt van een geheel ander aspect. Wij zijn met Christus gestorven en wij zijn met Hem opgestaan. Twee grote heilsfeiten, die wij steeds voor ogen moeten houden en waaraan wij telkens weer moeten worden herinnerd. Een voorwaarde om een vruchtdragend leven te ervaren. Veel gelovigen worden door verkeerde voorlichting en valse prediking niet "over de Jordaan" gebracht. Enige teksten over dit onderwerp:

"Ik (Paulus) ben met Christus gekruisigd; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij." ^{Gal. 2:20}

Wij zijn Zijn Lichaam, Christus leeft in ons.

"Zijnde met Hem begraven in de doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft." ^{Kol. 2:12}

"Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechterhand Gods." ^{Kol. 3:1}

Wanneer de geest is wedergeboren,

dan is het contact met God hersteld en kan men ook de dingen bedenken, die boven zijn.

"Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden." ^{Rom. 6:4}

Door de Heilige Geest gedoopt in Christus, zijn wij voor de zonde en de wereld gestorven. Deze vernieuwing des levens is begonnen op de dag van de wedergeboorte.

Samengevat: Toen we tot geloof in Christus kwamen, werden we een nieuwe schepping en werden Christus' dood en opstanding ons deel. Wij moeten leven uit een volbracht werk.

Kanaän

Het land Kanaän in het boek Jozua is een type van "het hemelse". Dit "hemelse" (de hemel, hemelse gewesten) ^{Ef. 1:3} is voor de christenen, wat Kanaän voor de Israëlieten was, namelijk een plaats van strijd, maar ook van overwinning en overvloedige zegen.

Het is een wonderbaar feit, dat wij in Christus overgezet zijn in een nieuw rijk, in een nieuwe wereld, in een wereld van de "Geest", ter onderscheiding van de stoffelijke wereld. In deze geestelijke wereld neemt Christus de eerste en allesoverheersende plaats in. Deze plaats delen wij met Hem; want wij zijn "met Hem opgewekt en met Hem gezet in de hemel". ^{Ef. 2:6} Hier wordt niet gesproken over een toekomstige zegen

in het hiernamaals, maar over een tegenwoordige zegen, die wij in Christus bezitten en die wij hier en nu kunnen genieten en ervaren.

De geestelijke zegeningen, die in Christus ons deel zijn, moeten wij ons persoonlijk toeëigenen door het geloof. Zij worden door ons praktisch beleefd en ervaren, als wij in Christus blijven. Alle aardse zegeningen, die God aan het volk Israël had beloofd, lagen voor hen opgesloten in het land Kanaän. De Heer had hen dit land gegeven; ^{Joz. 1:2} maar zij moesten het door het geloof in bezit nemen en er hun "voetsool op zetten" ^{Joz. 1:3} om deze aardse zegeningen te kunnen ervaren en er van te kunnen genieten. In het land hadden zij overwinning, rijkdom en zegen; buiten het land hadden zij slechts nederlaag, armoede en honger.

Zo liggen ook alle aan de Gemeente beloofde geestelijke zegeningen voor ons opgesloten in Christus in "het hemelse". Maar ook wij moeten door het geloof deze geestelijke zegeningen in bezit nemen en er de voet op zetten, om ze te kunnen ervaren en er van te kunnen genieten. In Christus zijn wij "gezegend met elke geestelijke zegening"; ^{Ef. 1:3} buiten Christus hebben wij niets.

De Ark

Hoofdstuk 3 van het boek Jozua verhaalt ons van de doortocht van het volk Israël door de Jordaan. Het volk moest de Ark, de tegenwoordigheid (de inwoning van de Naam van God

onder Zijn volk Israel ^{Deut. 12:11}) blijven volgen, doch er moest een afstand blijven van 2000 el tussen de Ark en het volk. Deze afstand moest er zijn, zodat het gehele volk de verrichtingen met de Ark kon gadeslaan. Ook wij dienen de Ark, Jezus Christus te blijven volgen en ons oog op Hem gericht te houden. Hoewel Christus Zich niet schaamt ons Zijn broeders te noemen ^{Heb. 2:11} dienen wij toch afstand tot Hem te bewaren. Laten wij met eerbied over Hem spreken en Hem "Heere Jezus Christus" noemen.

De afstand van 2000 el heeft een profetische betekenis. De Heere Jezus is 2000 jaar geleden aan het kruis gestorven en ging door de doodsjordaan. En nu na 2000 jaar zal het volk Israël alsnog worden wedergeboren en het land weer binnengaan.

Opmerkelijk is dat de doortocht door de Rode Zee des nachts geschiedde en bij de Jordaan overdag. Bij de Rode Zee werden de wateren gekliefd en kon het volk tussen twee dammen van water doorgaan. ^{Ex. 14:21} Bij de Jordaan werden de wateren afgesneden en kon het volk overtrekken. De wateren, die van bovenaf kwamen bleven op een hoop staan. ^{Joz. 3:13}

Nadat het volk drie dagen aan de Jordaan was gelegerd ^{vers 2} geschiedde het, dat "het volk vertrok uit zijn tenten om over de Jordaan te gaan. Zo droegen de priesters de Ark des verbonds voor het aangezicht des volks. En als zij, die de Ark droegen, tot aan de Jordaan gekomen waren en de voe-

ten der priesters, dragende de Ark, ingedoopt waren in het uiterste des waters, zo stonden de wateren die van boven afkwamen; zij rezen op een hoop. Maar de priesters die de Ark des verbonds droegen, stonden steevast op het droge in het midden van de Jordaan; en gans Israël ging over op het droge, totdat al het volk geëindigd had door de Jordaan te trekken." ^{Joz. 3:14-17}

De legering van het volk Israël voor de Jordaan gedurende drie dagen, zijn een duidelijke heenwijzing naar de drie dagen die leidden tot de opstanding van Jezus. De overvloeiende wateren van de Jordaan, die teruggedreven werden, wijzen op het vreselijk oordeel, dat teruggedreven is door Christus' zoendood.

In het midden van de Jordaan gekomen stonden de priesters met de Ark stil. De Ark, die op de schouders van de priesters rustte, was onafscheidelijk met deze priesters verbonden. De Ark ging als eerste de Jordaan over en kwam als laatste op het droge aan de overzijde. Jezus Christus is ook de Eerste en de Laatste, de Alfa en de Omega. ^{Op. 1:11 et al}

De eenheid van de Ark met de priesters, spreekt ons van de eenheid van Christus met Zijn gemeente.

Gedenktekenen

Het vierde hoofdstuk van het boek Jozua spreekt over de twee gedenktekenen, ieder gemaakt van twaalf stenen, uit de Jordaan meegenomen. De verzen 1 t/m 8 spreken over het

eerste gedenkteken, vers 9 spreekt over het tweede gedenkteken, vervolgens wordt over de doortocht van de Ark gesproken, terwijl het slot van het hoofdstuk spreekt over de herinnering aan bedoelde gedenktekenen. De Heer had Jozua geboden ^{vers 3} dat, nadat het volk over de Jordaan was getrokken, zij twaalf stenen uit de Jordaan zouden nemen van de plaats, waar de priesters met de Ark stonden.

Deze twaalf stenen moesten als een gedenkteken worden geplaatst aan de overzijde van de doortocht, op de plaats, waar zou worden vernacht.

De priesters stonden tijdens de overtocht van het volk "steevast" in het midden van de Jordaan. Wanneer zij ontrouw waren geworden, had dit voor Israël een ramp betekend. Zij klemde zich vast aan de Ark, die hun door God op de schouders was gelegd. Zo moet ook elke dienstknecht van God gehoorzaam zijn aan de hem opgelegde taak. Van de gehoorzaamheid van Jozua, als de overste leidsman en ook van die van de ambtslieden hing het heil en de zegen van het volk Israël in de toekomst af.

Jozua was gehoorzaam en het volk vreesde hem, gelijk als zij Mozes gevreesd hadden. ^{vers 14} Jozua is een type van Christus, onze overste Leidsman, Die ons naar de overwinning voert.

"Jozua richtte ook twaalf stenen op midden in de Jordaan, ter standplaats van de voeten der priesters, die de Ark des verbonds droegen; en zij zijn daar tot op dezen dag." ^{Joz. 4:9}

Dit monument in de Jordaan werd overspoeld, toen het water weer ging vloeien. Alleen het oog des geloofs wist dat op die plaats een gedenkteken stond, in tegenstelling tot het gedenkteken aan de oever van de Jordaan aan Kanaäns zijde. Dit laatste gedenkteken stond er als een monument van de trouw en de macht van de God van Israel,

Wat is de typische betekenis van deze beide monumenten? Het antwoord is niet moeilijk.

De 12 stenen in het midden van de Jordaan zijn voor ons een herinnering aan het feit, dat wij met Christus gestorven zijn en ons daarom voor de zonde dood moeten houden. De Jordaan als rivier is een beeld van Christus' dood. De Jordaan (Heb. Yarden = afdaling) ontspringt van een hoger gelegen gebergte aan de voet van de Hermon in het gebied van Dan en daalt af en loopt dan uit in de Dode Zee. Ook de Heere Jezus is "afgedaald" uit de hoogste Hemelen naar de benedenste delen der aarde.

Het andere gedenkteken, de steenhoop aan de oever is voor ons een teken, dat wij met Christus levend gemaakt en opgewekt en in "het hemelse" gezet zijn.

"Omdat de wateren van de Jordaan zijn afgesneden geweest voor de Ark des verbonds des Heeren; als zij toog door de Jordaan, werden de wateren van de Jordaan afgesneden; zo zullen deze stenen de kinderen Israëls ter gedachtenis zijn tot in eeuwigheid."

^{Joz. 4:7}

De gedachtenis kwam niet van het volk, maar God had het hun bevolen. "Met Hem gestorven" en "met Hem opgestaan" zijn de twee grote heilsfeiten, die wij steeds voor onze ogen des geloofs moeten houden en waaraan wij telkens weer moeten worden herinnerd.

"Houdt het daarvoor, dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levend zijt in Christus Jezus onze Heere." Rom. 6:11

Dit proces van dood en opstanding brengt ons in het land van zegen, rust, overvloed en leven. Er is geen andere weg om het land Kanaän binnen te gaan, dan door de Jordaan. Geen andere weg dan via de gekruisigde en opgestane Heer.

Deze waarheden zijn soms moeilijk te verstaan, daar wij dagelijks met onze oude natuur worden geconfronteerd. We moeten niet luisteren naar onze bevinding, maar naar wat de Bijbel ons heeft te zeggen.

Gestorven en opgestaan

".....dat indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is." 2Kor. 5:15
In deze tekst wordt ons de Heere Jezus in twee posities getekend. Doordat Christus voor de gehele wereld stierf, is deze wereld voor God in Christus gestorven. Juridisch is met deze wereld afgerekend. De wereld leeft nu onder het vonnis en is dood voor God. Christus is voor allen ge-

storven, opdat degenen die leven - dat zijn niet allen, maar alleen de gelovigen - niet meer zichzelf (voor de wereld) zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is.

Christus is gestorven voor de wereld, maar opgestaan voor de gelovigen.

Mozes is een beeld van de uittocht uit Egypte en Jozua is een beeld van de intocht in Kanaän. Mozes is een type van de gekruisigde Heer en Jozua is een type van de opgestane en levende Heer. Wanneer wij dit aardse leven moeten beëindigen voordat Christus op de wolken komt, zullen wij onze ogen opslaan in een geheel nieuw leven. Maar wat dan lichamelijke ervaring wordt, is nu reeds een geestelijke ervaring. We zijn met Hem gekruisigd, gestorven, begraven, opgewekt en gezet in de hemel. Dit is alleen door het oog des geloofs waar te nemen.

Het is volbracht

"De priesters nu, die de Ark droegen, stonden midden in de Jordaan, totdat alle ding volbracht was, het welk de Heere Jozua geboden had het volk aan te zeggen naar al wat Mozes geboden had." Joz. 4:10

De Heere Jezus heeft ook gewerkt totdat alles volbracht was. De Heer zegt in Zijn Hogepriesterlijk gebed: "Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen." Joh. 17:4

"En het geschiedde als al het volk geëindigd had over te gaan, toen ging de Ark des Heeren over en de priesters voor het aangezicht des volks." Joz. 4:11

Als laatste werd dus de Ark naar de

overzijde gebracht. Een beeld van de opstanding. De Ark had de wateren des doods geweerd.

Ruben & Gad

Vers 12 spreekt van de stammen Ruben en Gad, alsmede de halve stam van Manasse, die hun erfdeel hadden gekozen juist buiten het beloofde land, oostwaarts van de Jordaan. Het zijn typen van wereldgezinde gelovigen, zogenaamde "grensbewoners", die wel uit Egypte zijn gekomen, maar aan de verkeerde kant van de Jordaan zitten. Gelovigen, die zo nu en dan de heilswaarheden verstaan, maar er niet in gaan leven. Zij genieten niet van de rijkdom in Christus.

Verheerlijkt

"Te dienzelven dage maakte de Heere Jozua groot voor de ogen van het ganse Israëel." Joz. 4:14

"Daarom heeft Hem (de Heere Jezus) ook God uitermate verhoogd en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven alle naam is, opdat in den Naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen, die in den hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn. En alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods des Vaders." Fil. 2:9-11

God heeft Zijn Zoon verheerlijkt.

Ook de Gemeente heeft een tweetal gedenktekenen, namelijk: Doop en Avondmaal. De doop wijst meer op onze dood en opstanding met Christus en het Avondmaal wijst op onze opstanding met Hem en het nieuwe le-

ven, dat alleen door Hem gevoed kan worden.

Ondanks dat er nog veel werk verricht moest worden in het te veroveren land, moest eerst een gedenkteken worden opgericht. Voordat de Heere Jezus moest lijden, stelde Hij eerst het Avondmaal in, als een gedachtenis. "Doet dat tot Mijn gedachtenis." Luk. 22:19

Het volk Israëel vergat echter steeds wat God voor hen had gedaan en werd on dankbaar.

"Zij hielden Gods verbond niet en weigerden te wandelen in Zijn wet." Ps. 78:10

"Doch zij vergaten haast (snel) Zijn werken, zij verbeidden naar Zijn raad niet." Ps. 106:13

Het gedenkteken van de 12 stenen aan de oever van de Jordaan heeft vermoedelijk er nog gestaan ten tijde van Johannes de Doper. We lezen namelijk dat Johannes aan de Jordaan doopte en wel te Bethábara. Joh. 1:28

Deze naam duidt op een "doorwaadbare plaats". Johannes zegt dan tot de daar aanwezige schare: "Ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken." Luk. 3:8

Zodra nu de Ark aan de overzijde was gebracht en de voetzolen der priesters op het droge stonden, keerden de wateren van de Jordaan weer op hun plaats, zoals voorheen.

In Kanaän

"Het volk nu was de tiende der eerste maand uit de Jordaan opgeklimmen; zij legerden zich te Gilgal, aan het oosteinde van Jericho." Joz. 4:19

De tiende van de eerste maand, dat is de maand Nisan, was de zelfde dag, waarop het volk Israël, bij de instelling van het Pascha, een gaaf mannelijk lam moesten afzonderen en in bewaring moesten houden tot de veertiende van die maand. Ook is het onder andere de datum van de "intocht" in Jeruzalem.

Het 5e hoofdstuk van het boek Jozua beschrijft ons een viertal onderwerpen:

1. de besnijdenis te Gilgal ^{Joz. 5:2-9}
2. de viering van het Pascha in Kanaän ^{Joz. 5:10}
3. het manna hield op te vallen na 40 jaar ^{Joz. 5:11, 12}
4. de verschijning van de Vorst van het heir des Heeren ^{Joz. 5:13-15}

Al deze gebeurtenissen waren een gevolg van het feit dat het volk door de Jordaan was getrokken en zich bevond in Kanaän.

Toen de inwoners van Kanaän hoorden, dat de Heere de wateren van de Jordaan had uitgedroogd en het volk Israël daar doorgedaan was, zo versmolt hun hart en was er geen moed meer in hen. ^{Joz. 5:1} De Kanaänieten waren niet onder de indruk van de wapens der Israëlieten; dat stelde niets voor. Wat wel indruk maakte, was wat de God van Israël voor Zijn volk had gedaan. Op dezelfde wijze zullen straks de 12 stammen van Israël het beloofde land binnengaan. Niet door militaire inspanning van het Joodse volk, maar door de grote daden van God, bij de wederkomst

van de Heere Jezus, Die Zijn volk een gebaande weg zal geven. Nu kijkt Israël nog angstig naar de omwonende vijandige volken en is afhankelijk van de bevriende naties. Maar eens komt de tijd, dat de Heere voor hen zal uittrekken. ^{Mich. 2:13} Dan zullen de harten van Israëls vijanden versmelten.

Besnijdenis

"Te dien tijde sprak de Heere tot Jozua: Maak u stenen messen en besnijd wederom de kinderen Israëls ten tweede male. Toen maakte zich Jozua stenen messen en besneed de kinderen Israëls op de heuvel der voorhuiden." ^{Joz. 5:2, 3}

Voordat het volk ten strijde moet trekken zet God eerst het "mes" er in en tast hun aan in hun kracht.

"Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden". ^{Zach. 4:6}

Het "vlees" wordt uitgeschakeld. De verovering van het land zal geen resultaat worden van het "vlees", maar van de bovennatuurlijke werking van God Zelf, Die Zijn volk de overwinning zal geven. Elke plaats, waarop Israël de voetzool zal zetten, zal hun worden gegeven. ^{Joz. 1:3}

Het "mes" is een beeld van Gods Woord. "Want het Woord Gods is levend en krachtig en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard en gaat door tot de verdeling der ziel en des geestes en der samenvoegselen en des mergs en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten." ^{Heb. 4:12}

Het "mes" haalt weg wat niet in overeenstemming is met onze positie.

Welke betekenis had deze besnijdenis? De besnijdenis was ingesteld bij Abraham, als teken van het verbond.

Gen. 17:10, 11 De nakomelingen van Abraham moesten gescheiden worden van de heidenen. Nu het zaad van Abraham op punt stond het beloofde land binnen te gaan, moesten alle mannen het teken van dat verbond aan hun lichaam dragen. In de verzen 4 t/m 7 wordt de noodzaak van deze besnijdenis te Gilgal beschreven. Zij die uit Egypte waren gekomen, waren allen besneden. Bij de viering van het Pascha bij de uittocht uit Egypte was het een voorschrift. "Geen onbesnedene zal daarvan (van het Pascha) eten."

Ex. 12:48

Maar al het volk dat geboren was in de woestijn op de weg, nadat zij uit Egypte getrokken waren, was niet besneden. Het volk dat veertig jaar in de woestijn had gezworven, was "de stem des Heeren niet gehoorzaam geweest". Joz. 5:6 "Maar hun zonen heeft Hij aan hun plaats gesteld; deze heeft Jozua besneden, omdat zij de voorhuid hadden; want zij hadden hen op den weg niet besneden." Joz. 5:7 Doordat Israël in de woestijn ongehoorzaam was geworden, ontstond er van hun zijde een bondsbreuk en had ook het teken van dat verbond, nl. de besnijdenis, geen betekenis meer. Maar nu Israël wel gehoorzaam was en over de Jordaan was getrokken en zich in het beloofde land bevond, stond God er

op, dat wat Hij aan Abraham als teken van dat verbond bevolen had, nu ook zou geschieden.

Besnijdenis des harten

Israël is Gods verbondsvolk en drager van vele beloften. De profeten hebben er ook op gewezen dat de besnijdenis een heenwijzing zou zijn naar de besnijdenis huns harten. Eénmaal zal het hart van Israël besneden (vernieuwd) worden. Dat zal gebeuren bij de wederkomst van de Heere Jezus. Dan gaat in vervulling "Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn." Jer. 31:33

Van die besnijdenis des harten sprak Mozes reeds in een vermanend woord tot het volk Israël: "Besnijdt dan de voorhuid uws harten en verhardt uw nek niet meer." Deut. 10:16

Israël houdt zich echter vast aan het uiterlijke teken. Er is geen inwendige beleving. Zo was het ook in de dagen van Johannes de Doper. De Fariizeën wilden wel worden gedoopt, maar wilden zich niet bekeren, waarop Johannes hun dan "adderengebodsels" noemt. Mat. 3:7

In zijn laatste rede tot het volk zegt Mozes: "En de Heere uw God zal uw hart besnijden en het hart van uw zaad om de Heere uw God lief te hebben met uw ganse hart en met uw ganse ziel, opdat gij leeft." Deut. 30:6

Dit is nog toekomst voor het volk van Israël. Deze wedergeboorte van het volk wacht uiteraard op hun beke-

ring, en daarmee op de terugkeer van de Messias. De Heer gaat dan een wonder doen aan het hart van Israël. Ook de profeet Ezechiël profeteert hiervan: "En Ik zal u een nieuw hart geven en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen en zal u een vlees hart geven." Ez. 36:26

Onze wedergeboorte is anders dan die van Israël. De "gemeente" is wedergeboren voor de hemel, en Israël wordt wedergeboren voor de aarde. Israël zal straks het aardrijk bewonen in "de duizend jaren", het geopenbaarde koninkrijk van Christus. Ook voor Israël is er geen weg tot behoud, dan door de besnijdenis huns harten. De besnijdenis die nu door handen bij pasgeboren jongens geschiedt, is dan ook van geen enkele waarde. Over de "besnijdenis des harten" lezen wij ook: "Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israëls maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven en in hun harten zal Ik die inschrijven en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn." Heb. 8:10

De bevestiging van dit verbond wacht op die besnijdenis des harten. Israël zal echter eerst door de doodsjordaan moeten gaan en dat is voor hen "de grote verdrukking".

Dit alles heeft echter ook een geestelijke betekenis. Wij als wedergeboren "heidenen", behoren thans tot de Gemeente. Wij zijn besneden "zonder handen".

"In Welken (Christus) gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus, zijnde met Hem begraven in de doop, in welke gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft." Kol. 2:11,12

De hier bedoelde besnijdenis van Christus is niet Zijn besnijdenis ten achtste dage, maar Zijn "besnijdenis" aan het Kruis. Die besnijdenis "zonder handen" is een geestelijke besnijdenis door God. Daar wij "in Christus" zijn, zijn wij ook met Hem besneden aan het Kruis. Wij hebben echter niet de pijn gevoeld. God rekende Zijn Zoon toe, wat wij misdaan hadden.

De hier bedoelde doop is ook een "doop" zonder handen, nl. de doop met de Heilige Geest. Daar wij in Christus zijn, zijn wij ook met Hem begraven en opgewekt.

"Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechterhand Gods. Bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want gij zijt gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God". Kol. 3:1-3

Gilgal

"Verder sprak de Heere tot Jozua: Heiden heb Ik de smaad van Egypte van ulieden afgewenteld; daarom noemde men de naam dier plaats Gilgal." Joz. 5:9

De besnijdenis was de eerste daad na de intocht in het beloofde land. De afwenteling van de smaadheid van Egypte is dus de eerste voorwaarde tot een werkelijk overwinningsleven. Het hart van het volk Israël had tijdens hun tocht door de woestijn nog vaak naar de "vleespotten" van Egypte getrokken. Toen het volk Israël in de woestijn het gouden kalf had gemaakt, ontstak de toorn des Heeren en wilde Hij hen verteren en Mozes tot een groot volk maken. Mozes bidt dan en zegt: "O, Heere, waarom zou Uw toorn ontsteken tegen Uw volk, hetwelk Gij met grote kracht en met een sterke hand uit Egypteland uitgevoerd hebt." ^{Ex. 32:12}

Met andere woorden gezegd: wat zouden de Egyptenaren lachen, wanneer het volk Israël in de woestijn was omgekomen. Laten wij er dan ook voor zorgen, dat de "wereld" niet om ons gedrag moet lachen.

Vervolgens lezen we dat de in Gilgal gelegeerde kinderen Israëls het Pascha vieren op de veertiende van de eerste maand. ^{Joz. 5:10} Gilgal was voor Israël in die tijd een plaats van buitengewone betekenis. De naam Gilgal betekent "afwentelen", omdat daar de smaadheid van Egypte was afgewenteld. In het Hebreeuwse woord voor "Golgotha" vinden we dezelfde lettertekens terug als in de naam Gilgal. Op Golgotha is onze smaadheid afgewenteld. Golgotha is de grond, van waaruit wij moeten leven en wandelen in nieuwheid des levens.

Maar ook is Gilgal tot vandaag het gewone woord voor wedergeboorte en reïncarnatie!

Een gezond diëet

Het volk Israël was Egypte uitgegaan, de woestijn doorgegaan en Kanaän binnengegaan. Zij hadden hierdoor een drievoudig diëet:

Bij de uittocht het paaslam, in de woestijn het manna en bij de intocht in Kanaän het overjarig koren. ^{Joz. 5:11}

Van rijke betekenis is het feit, dat het manna ophield te vallen, zodra zij van het overjarig koren hadden gegeten. Het manna was een beeld van Christus in Zijn vernedering op aarde. Hij was "het Brood des Levens", dat uit de Hemel nederdaalde. Het "overjarig koren", hetwelk Israël in Kanaän at, wijst op de verhoogde en verheerlijkte Heiland, Die het voedsel voor Zijn volk is, dat in Gilgal met de oude mens heeft afgerekend in zelfveroordeling. Voor hen die "in de woestijn leven" vinden we in de Evangeliën het "manna", maar het "overjarig koren", de zogenaamde "vaste spijs" vinden we in de "brieven".

Gelovigen die zeggen, genoeg te hebben aan een eenvoudig Evangelie, leven voortdurend in de woestijn en komen nimmer over de Jordaan en krijgen zodoende nooit "vaste spijs".

In één van de brieven aan de zeven gemeenten, nl. in die aan Pergamus, wordt ook gesproken over het "manna". "Die overwint, Ik zal hem geven

te eten van het manna, dat verbor-gen is." ^{Op. 2:17} Hier wordt bedoeld op de gouden kruik, die in de Ark verbor-gen was. Dat manna was Israëls voedsel. Ons "Manna" is de Heere Je-zus Christus, in de ware Ark, Die in het Heilige der Heiligen, boven, is.

Profetie

Tot nu toe is gesproken over de gees-telijke waarheden van het boek Jo-zua. Het heeft echter ook een profeti-sche betekenis. Wat er ten tijde van Jozua afspeelde, zal zich in de eind-tijd herhalen, wanneer de ware Jo-zua, nl. de Heere Jezus Christus zal wederkomen. Het Nieuwe Testament zegt dat Jozua het volk Israël niet in de "rust" heeft gebracht. ^{Heb. 4:8} Het volk Israël werd weer uit het land verdreven. Maar de meerdere Jozua zal komen om dit volk in de ware rust te brengen van de duizend jaren, de Sabbatsrust, terwijl Zijn vijanden zullen worden gesteld tot een voet-bank Zijner voeten. ^{Ps. 110:1}

Toen Jozua het land Kanaän op Gods bevel in bezit ging nemen, heeft hij dit volgens een bepaald "plan" gedaan. Ten eerste een aanval op het centrum, o.a. Jericho om zodoende de verbind-ing noord-zuid te verbreken. Vervol-gens de verovering van het zuiden om dan tenslotte het noordelijke gedeel-te in bezit te nemen.

Ook in de eindtijd zullen er heidense machten zijn, die zich dan zullen verenigen in het antichristelijke wereld-rijk. Al deze volken zullen elkander vinden in hun haat tegen Israël. Wat

zich ten tijde van Jozua afspeelde in het klein, zal straks zich in het groot afspelen met de volkeren van de ge-hele wereld. De intocht en de verove-ring zal ook dan gepaard gaan met grote bovennatuurlijke wonderen en niet door de kracht van het "vlees".

Als de Heer Zelf komt zal het land in bezit worden genomen door bovenna-tuurlijke wonderen en zal Israël geen verliezen lijden. De overwinning zal geheel aan hun kant wezen.

"Aan uw zijde zullen er duizend val-len, en tien duizend aan uw rechter-hand; tot u zal het niet genaken". ^{Ps. 91:7}

God zal het volk wel in de grote ver-drukking brengen, waarbij vele van het volk Israël zullen omkomen, maar er blijft een getrouw "overblijfsel" over, dat het beloofde land zal binnen-trekken.

Bij de intocht in Kanaän was er geen sprake van dat het volk murmureerde; het was gewillig. Zo ook straks. "Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag Uwer heirkraft." ^{Ps. 110:3}

Zoals Israël de rust van Kanaän, na alle veroveringen, binnenging, zo zal Israël rust krijgen, nadat de machten der heidenen overwonnen zijn en alle knie zich zal buigen voor de Koning der Joden. De uiteindelijke overwinning voor Israël kwam pas nadat het volk besneden was en het volkomen en uiteindelijke herstel van Israël zal pas zijn, als hun hart "besneden" is. Deze "wedergeboorte" zal geschieden in het laatst der dagen. Een duidelij-ke parallel tussen wat er toen gebeurde en wat er straks gebeuren gaat on-

der de ware Jozua. Zo hebben we een goed beeld van de geestelijke waarheden, die geïllustreerd worden door de gebeurtenissen rond Israël en de heidense naties in het beloofde land.

Een ontmoeting

"Voorts geschiedde het als Jozua bij Jericho was, dat hij zijn ogen ophief en zag toe, en zie, er stond een Man tegenover hem, Die een uitgetogen zwaard in Zijn hand had. En Jozua ging tot Hem en zeide tot Hem: Zijt Gij van ons of van onze vijanden." *Joz. 5:13*

Deze wonderbare verschijning uit de Hemel geschiedde aan Jozua, nadat zij het land waren binnengegaan en vlak voor de verovering van Jericho. Het volk had de Jordaan achter zich en Jericho vóór zich, waardoor zij in een moeilijke situatie waren gekomen. Geen terugweg mogelijk en de vijand vóór zich, waardoor, naar het leek, zij een gemakkelijke prooi voor de vijand waren. Jozua wachtte echter op instructies en het volk had tegen Jozua al eerder gezegd: "Al wat gij ons geboden hebt, zullen wij doen en alom waar gij ons zenden zult zullen wij gaan." *Joz. 1:16*

Wanneer wij beleden hebben met Christus gestorven en begraven te zijn, komen er vaak moeilijke situaties in ons leven. Het is een voorrecht om in deze situaties te komen. *Jak. 1:2* Het is niet een strijd tegen vlees en bloed, maar "een strijd tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers dezer wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geeste-

lijke boosheden in de lucht (lett. Het hemelse)." *Ef. 6:12* Iemand die in het vlees (de "woestijn") blijft leven, heeft hier geen last van; die heeft alleen maar last van de vijand Amalek (de zonde in zich). Zo lang iemand in het vlees blijft, laat satan hem wel met rust. Zo geeft men vaak de satan de schuld, van iets, waaraan men zelf schuldig is. In welke situatie men ook komt, is één van de eerste voorwaarden, te weten in de wil van God te zijn en dat we in gehoorzaamheid handelen naar de geopenbaarde wil van God. Juist op het moment voor de veroveringen verscheen de Heere Zelf aan Jozua om hem te versterken en te bemoedigen.

Jozua dacht met een man van doen te hebben en vraagt daarom: "Zijt Gij van ons of van onze vijanden", waarop hij ten antwoord krijgt: "Ik ben de Vorst van het heir des Heeren; Ik ben nu gekomen." *Joz. 5:13, 14* De Heere was nú gekomen, nadat alles wat gedaan moest worden, inderdaad gedaan was. Veel gelovigen blijven steken en krijgen geen nieuwe opdrachten, omdat zij in ongehoorzaamheid handelen, waardoor verdorring ontstaat. Nieuw licht komt er voor hen, die gehoorzaam zijn aan het Licht. Veel gelovigen dragen ook zo weinig vrucht, omdat er een bepaalde ongehoorzaamheid is en zij niet handelen naar het licht, dat hen gegeven is.

Jozua hoort dat deze Man geen gewoon mens is, maar de Heer Zelf, Die in menselijke gedaante aan hem verschijnt. Een beeld van de Zoon des

mensen, die éénmaal vlees en bloed aannam. Het was een moment, waarop de voorzichtigheid van Jozua veranderde in aanbidding en overgave. Een heilig moment voor de zware muren van Jericho. De Vorst van het heir des Heeren zegt tot Jozua "Trek uw schoenen af van uw voeten, want de plaats waarop gij staat, is heilig." ^{Joz. 5:15}

De plaats was heilig, omdat de Heer daar aanwezig was. Er zijn soms tegenslagen en teleurstellingen in het leven van een gelovige, dat men in vertwijfeling aan een medegelovige gaat vragen: "Zijt gij van ons of van onze vijanden." Met andere woorden: "Bent u een vriend of een vijand." Doch dan staat daar plotseling de Heer en wordt het een heilige plaats. Wijlen broeder Johannes de Heer heeft eens gezegd: "Crisistijd is Christustijd." De Vorst van het heir kwam niet om te helpen, maar om de overwinning te schenken. Israëel mocht in Zijn overwinning delen. Onze overwinning is door het geloof, dat Hij de overwinning tot stand heeft gebracht en ons daarin laat delen.

Méer dan overwinnaars

Voor overwinning moet gevochten worden. Daarom "zijn wij méer dan overwinnaars, door Hem, Die ons heeft liefgehad." ^{Rom. 8:37} Toen Jozua hoorde, dat de Heer tot hem sprak, viel hij op zijn aangezicht ter aarde en bad en zeide tot Hem: "Wat spreekt mijn Heere tot Zijn knecht." ^{Joz. 5:14} Toen Jozua bad en zich "knecht" noemde was de overwinning reeds

verzekerd. De strijdmethode van de Heer is geheel anders dan die van mensen. De Heer was gekomen om de overwinning te géven, wat niet wil zeggen dat Jozua met de handen over elkaar moest gaan zitten. Hij had met het volk te strijden. Wij hebben voor onze strijd een geestelijke wapenrusting. "Doet aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt staan tegen de listige omleidingen des duivels." ^{Ef. 6:11} Wij hebben de overwinning als wij staan in het geloof en leven in gehoorzaamheid aan Hem, in Wien wij geloven. "Strijd de goede strijd des geloofs." ^{1Tim. 6:12}

Dit is een strijd, waarbij het geloof de overwinning geeft. Het land van rust is tegelijkertijd een land van strijd. Het leven van rust, dat wij in Christus hebben, is ook een leven van strijd; echter een strijd op een ander niveau en tegen een andere vijand. Een ware Christen is een energiek persoon. Neem Paulus ten voorbeeld. God heeft ons niet een geest van lafhartigheid gegeven, maar van kracht. Niet de energie van het vlees, maar Zijn kracht wordt in onze zwakheid volbracht. ^{2Kor. 12:9}

De "Kanaän" strijd is een opéénvolging van militaire operaties. Niet één veldslag, maar een strijd van zeven jaar lang, voordat het erfdeel veroverd kon worden. Ondanks dat er nu en dan een nederlaag wordt geleden, kan toch de overwinning worden behaald. Het allerbelangrijkste bij zo'n strijd is, niet individueel te strijden. Het komt zo vaak voor dat "strijders"

elkander onderling bestrijden. Er is geen enkele onderlinge harmonie, waardoor veel energie verloren gaat, vandaar die vele kerkelijke groeperingen en richtingen.

Niet Jozua alleen streed, maar het gehele volk. De strijd die wij te voeren hebben is ook de verantwoordelijkheid van de "gehele Gemeente". Een strijd die bijna 2000 jaar geleden begon en waaraan Paulus reeds meestreed en waaraan wij, door Gods genade, ook mogen deelnemen, waarvan de uiteindelijke overwinning pas plaats zal vinden bij de wederkomst des Heeren. Een "strijd" van de Gemeente, die bij de tijd van "Handelingen" begon en waarbij alle gelovigen zijn betrokken. We spreken van een "strijdende Gemeente". De overste Leidsman in deze strijd is Christus Jezus, Die nimmer faalt, ook al falen wij. Het is een genade van God, dat wij aan die strijd mogen deelnemen. We lijden geestelijk schade, indien wij ons aan die strijd onttrekken.

Bij strijd moet er sprake zijn van een "plan de campagne". Er moet overleg zijn. Ook bij de Gemeente van Jezus Christus. In verantwoordelijkheid moeten we ons samen bezinnen op onze houding voor het geloof des Evangelies. Satan gebruikt ook een plan. Sommige gelovigen kunnen soms "in de lucht slaan". "Ik loop dan alzo, niet als op het onzekere; ik kamp alzo, niet als in de lucht slaande." ^{1Kor. 9:26}

Veldslagen

Alles hangt af van strategie, de kunst van strijd te voeren. Zoals reeds eer-

der gezegd, wordt de strijd in Kanaän in 3 fasen uitgevoerd. De eerste fase wordt beschreven in Jozua 6 t/m 8 en betreft Jericho en Ai, in het midden van Kanaän. De tweede fase wordt beschreven in Jozua 10 en betreft de slag bij Gibeon en Beth-Horon in het zuiden, terwijl de derde fase de overwinning in het noorden beschrijft, nl. bij de wateren van Merom, beschreven in Jozua 11.

We hebben allen wel eens kleine of grote gebeurtenissen in ons leven meegemaakt, bepaalde momenten, die bepalend waren voor de rest van ons leven. Dat waren zogenaamde "beroemde veldslagen". De aartsvader Jakob had deze "veldslagen" b.v. bij Bethel en Pniël. Crisismomenten, die hoogtepunten zijn in de strijd des geloofs. Het geheim van overwinning is Geloof, Gehoorzaamheid en Moed. Geloof en gehoorzaamheid zijn nauw aan elkander verbonden. De Bijbel spreekt nl. van "gehoorzaamheid des geloofs". "Geloof" zouden we kunnen splitsen in een drietal soorten:

- 1) Voor waar houden wat God zegt, dus gebaseerd op Gods uitspraken, In dit geloof is het volk Israël uit Egypteland getrokken.
- 2) Voor waar houden wat God doet; dat rekt op Gods getrouwheid, om Zijn beloften aan ons te vervullen. In dit geloof is het volk Israël door de Jordaan getrokken.
- 3) Een geloof dat risico's durft te nemen. Een duidelijk voorbeeld hiervan is Elia, die op de berg Karmel een altaar bouwde ten aanschouwe van de afgodenpriesters. Ook bij de verove-

ring van de stad Jericho werd zulk een risico genomen.

Aan gelovigen, die risico's durven te nemen, heeft men heden ten dage behoefte. Willen we Gods plan verwezenlijken, dan zullen we in dat geloof moeten handelen en met Esther zeg-

gen, toen zij ongevraagd naar de koning ging: "Wanneer ik dan omkome, zo kom ik om." Est. 4:16

Het bovenstaande is een uitwerking van lezingen, gehouden in Oudewater, juli 1975.

Radio Bijbelschool

**Het programma Radio Bijbelschool is te beluisteren bij
de Loco Media Groep**

iedere donderdag van 21:00uur tot 22:00uur

Spreker: Ab Klein Haneveld

Presentator: Jos Alders

In de omgeving van Oldebroek via de kabel op 93.1

Voor de hele Noordoost Veluwe en de wijde omgeving

van Oldebroek, de FM band 107.2 en 107.6

Wereldwijd via www.locomediagroep.nl of

www.locourant.nl

Vragen of opmerkingen: radiobijbelschool@hetnet.nl

Luister vooral naar:

Het Licht is aan!

Een kerstprogramma van Johan Bos en zijn BBC-Combo

inclusief kersttoespraak van Ab Klein Haneveld

op 25 december van 20:00 tot 22:00 uur

De eerste Kerstnacht

door Dr. C. I. Scofield, ca. 1920

Het feit waardoor de geboorte van Jezus zich onderscheidt van elke andere geboorte in de geschiedenis dezer wereld, is dat het kind, dat werkelijk uit een aardse moeder geboren werd, ook was "Immanuel", ontvangen van de Heilige Geest.

De unieke geboorte

Het voorzienig bestuur, dat alle gebeurtenissen en levensomstandigheden der mensen omvat en waarvan de mens zelf het doel meestal niet doorgrondt, leidde er toe, dat een volkstelling plaats vond, opdat een Joodse maagd naar Jeruzalem zou gaan, ter vervulling van een profetie, die zeven honderd jaren tevoren was uitgesproken.

Jesaja had voorspeld dat de Messias zou worden geboren uit een maagd, Jes. 7:14 Micha, dat Hij zou worden geboren in een bepaald dorp, Mic. 5:1 en Daniël, dat Hij op een bepaald tijdstip zou worden geboren. Dan. 9:25, 26

Traag vergingen de eeuwen; maar toen de tijd daar was, werd iedere voorspelling vervuld; niet in een zogenaamd "geestelijke" zin, maar met letterlijke stiptheid.

De volle herberg Luk. 2:7

De Heer der heerlijkheid werd gelegd in een kribbe; de directe reden was, dat de herberg overvol was; de indirecte, ware, reden was, dat Hij Die als het enige universele Voor-

beeld en de enige Vriend der Wereld kwam, Zijn leven moest beginnen onder omstandigheden, die zo min waren, dat geen mens ooit zou kunnen menen, dat Jezus daarom goed was, omdat Hij in betere omstandigheden was geboren. Zo werd Hij geringer dan de geringsten.

Het was geen vijandschap, die Hem buiten sloot. De herberg was geheel in beslag genomen. Zo is het heden ten dage nog met harten, huizen, tijd, zaken, genoegens; er is "geen plaats", elke duimbreed is bezet. De mensen haten Jezus misschien niet, maar zij hebben zeker geen plaats voor Hem.

Eenvoudigen en Wijzen Mat. 11:25

De eersten, die zagen en zich verwonderden, waren herders, eenvoudige mensen. Luk. 2:8-18 Om de wijze mannen tot Jezus te brengen, was een ster en een vergadering van schriftgeleerden nodig. Mat. 2:1-12

Die wijzen waren op de goede weg, zolang zij de ster volgden, maar toen zij in het grote Jeruzalem kwamen, verlieten zij de ster, om raad te vragen aan Herodes en de Schriftgeleerden. Wel vonden zij de geboren Koning, doch ten koste van zovele onschuldige kinderlevens. En ook nu nog worden vele eenvoudige zielen vermoord, doordat men de wijsheid Gods zoekt in menselijke geleerdheid. Mat. 11:25

Een Drievoudige Verlosser Luk. 2:11

Hij is geboren als Zaligmaker. Door de Apostelen wordt dit verlossingswerk van Christus naar voren gebracht; en zij tekenen ons de Zaligmaker in een drievoudige betekenis:

1) Door Zijn dood, als losprijs voor de zonde, redt Hij Zijn volk van het oordeel over de schuld hunner zonden. ^{1Pet.}

^{2:24} "Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem." ^{2Kor. 5:21}

2) Door Zijn opstandingsleven, dat Hij met de Zijnen deelt; door de wedergeboorte, ^{Joh. 3: 3, 14-16, Gal. 2:20} door Zijn voorbidding, ^{Heb. 7:24, 25} Zijn herderlijke zorg

en de inwoning des Geestes verlost Hij Zijn volk van de macht der zonde, dat is van de noodzakelijkheid om in bewuste zonde te blijven leven. "Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrij gemaakt van de wet der zonde en des doods." ^{Rom. 8:2}

3) Door Zijn Wederkomst ^{1Thes. 4:14-16} zal Hij Zijn volk redden van de aanwezigheid van-, en den strijd met de zonde. "Want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden." ^{1Kor. 15:52; Heb. 9:28}

Hij nam het gehele verlossingswerk op zich en daarom is er verlossing in Christus en in Hem alléén. ^{Hebr. 10:12; 1:3}

Studie-vakantiereis naar Egypte, Jordanië en Israël

Het grote enthousiasme na onze groepsreis in 2007 naar Israël en Jordanië, waarbij ook een bezoek werd gebracht aan de overblijfselen van Sodom en Gomorra, heeft ons doen besluiten opnieuw een reis te organiseren. Deze keer beginnen wij in Egypte, om daarna de woestijnreis van Israël uit Egypte te volgen tot aan de locatie van de doortocht door de Schelfzee. Na hier een dag te hebben doorgebracht reizen wij verder per boot naar Akaba en van daar weer per bus naar Petra voor het traditionele bezoek van drie dagen aan die plaats. Vervolgens staan nog Jeruzalem en Galilea op het programma.

Het volledige programma van 16 t/m 28 maart 2009 werd in de Circulaire van april gepubliceerd, en is ook apart bij ons aan te vragen.

Het ons gelukt de definitieve deelnameprijs voor deze zeer speciale reis te beperken tot • 1945,00 pp. op basis van half pension. Dat is inclusief lucht-havenbelasting van ca. • 255, en uitreisbelasting van ca. • 12,50.

Nadere informatie en opgaven graag zo spoedig mogelijk bij br.

Klaas Boersma, Pater Schuurmanstraat 6, 8701 CX Bolsward. 0515-573468

Deze belevenis mag u niet missen! Er zijn weliswaar nog enige plaatsen beschikbaar, maar wie nog mee wil met deze zeer uitzonderlijke reis moet werkelijk haast maken. Vanwege de vele formaliteiten moeten wij de inschrijving binnen enkele dagen definitief sluiten.

Dus: geef u nu direkt op.

Agenda van Ab Klein Haneveld

ALKMAAR donderdag 22 jan, 5/19
feb, 5 mrt, 2/16/30 apr, 14/28 mei
19:45 uur;
"Delta", Oude Kanaaldijk 2,
Bijbelse Bedelingen

APELDOORN zondag 1 feb,
24 mei, 10:30 uur,
P. Saenredamstr. 15

BEVERWIJK zondag 15 feb, 26 apr,
10:00 uur; B.H.K.-gebouw,
Groenelaan 74

BOLSWARD zondag 25 jan, 22 feb,
19 apr, 17 mei, 10:00 uur;
12 apr, 15:00 uur doopdienst
Ontmoetingscentrum Petra, Burg.
Praagsmalaan 18A,

BOLSWARD zaterdag 20 dec,
4 apr, 10:00 uur;
Ontmoetingscentrum Petra,
Burg. Praagsmalaan 18A
Nederlands Bijbelstudie College

DRACHTEN donderdag 29 jan,
12/26 feb, 12 mrt, 9/23 apr, 7 mei,
20:00 uur;
Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31; Samuel en zijn tijd

DRACHTEN zondag 15 mrt,
10:00 uur, Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31

EINDHOVEN woensdag 21 jan, 4/18
feb, 4 mrt, 1/15/29 apr, 13/27 mei,
20:00 uur; C.Huygens College,
Strausslaan 1

EMMEN maandag 26 jan, 9/23 feb,
9 mrt, 6/20 apr, 4/18 mei,
19:30 uur;
Ichthuskerk, Walstraat 21
Het boek Handelingen

't HARDE zaterdag 24 jan, 28 feb,
9 mei, 10:00 uur;
't Poshuis, Munnikenweg 58
Nederlands Bijbelstudie Contactdag

LEERDAM zondag 11 jan, 8 feb, 8
mrt, 5 apr, 3/31 mei, 10:00 uur;
Patrimonium, Jeekelstr. 40a,
De 1e brief van Johannes

LINSCHOTEN maandag 19 jan,
2/16 feb, 2/30 mrt, 27 apr, 11/25
mei, 20:00 uur; "De Vaart",
J. Barneveldstraat 24,
Het Evangelie van Markus

OLDEBROEK dinsdag 20 jan, 3/17
feb, 3/31 mrt, 14/27 apr, 12/26
mei, 20:00 uur; Stationsweg 43,
Christus in de Psalmen

OLDEBROEK zondag 11/25 jan,
8/22 feb, 8 mrt, 5/19 apr, 3/17/31
mei, 17:30 uur; L.H.N.O. gebouw,
Van Sytzamalaan 3

OUD-BEIJERLAND zondag 18 jan,
10 mei, 10:00 uur,
Karel Doormanstraat 11

URK dinsdag 27 jan, 10/24 feb, 10
mrt, 7/21 apr, 5/19 mei, 20:00 uur;
Rode Kruisgebouw, Wijk8-2

URK zondag 4 jun, 10:00 uur;
Rode Kruisgebouw, Wijk8-2

Geliefde lezer,

Een oude traditie rubriceert gelovigen in allerlei categorieën. Maar hebt u ooit gehoord van regenboogchristenen? Bij slecht weer verschijnt deze boog in al zijn hemelse glans. Doch zodra het onweer verdwijnt is het met die glans gedaan. Zo gaat het ook met deze christenen. Wanneer een stortvloed van moeite en zorg over hen trekt tonen zij zich in volle pracht. Maar met de wolken retireert ook hun regenboog. In plaats van "zie het is alles nieuw geworden" is het bij hen "zie het is alles bij het oude gebleven". ^{2Kor.5:17}

Zelfs bestaan er hobbelpaardchristenen. Deze helaas niet bedreigde soort werd voor 't eerst ontdekt en beschreven door de prediker Rowland Hill (1744-1833). Na een kind op een hobbelpaard te hebben geobserveerd, stelde hij vast: "Hij doet mij denken aan sommige christenen. Beweging genoeg, maar geen vooruitgang." Zij lopen naar links en naar rechts; zij zijn "zeer bezig met veel dienens" en "bekommeren en ont-rusten zich over vele dingen." ^{Luk.10:40} Zij zijn betrokken in allerlei werk van sociale en liefdadige aard. Maar waar is de geestelijke groei, de vooruitgang? Daarvoor is ^{Luk.10:42} maar één ding nodig: "Dat ik al de dagen mijns levens mocht wonen in het huis des Heeren, om de lieflijkheid des Heeren te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel. ^{Ps.27:4} Stijg af van dat hobbelpaard en zet u in rust aan de voeten van uw Heiland. Die brengt u ergens.

Ab Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Uit de statuten: "De Stichting Nederlands Bijbelstudie Centrum stelt zich ten doel de kennis van de inhoud van de Bijbel, die zij beschouwt als Gods Woord, te verspreiden. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door getuigenis in woord en geschrift."

In de praktijk wordt dit o.a. gedaan door het houden van bijbelstudie-avonden, tentcampagnes, contact-dagen, collegedagen en conferenties, studiereizen; de uitgave van de lezingen op audio-cd's en cassettes; de uitgave van brochures en deze circulaire. Financieel is het Nederlands Bijbelstudie Centrum afhankelijk van vrijwillige bijdragen.

Correspondentieadres

Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere
telefoon (036) 53 62 976
telefax (036) 54 68 644

Internet

www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

Giften

Postbank 55 67 669
Rabobank 30 87 47 046
ten name van
Nederlands Bijbelstudie Centrum
Bolsward

Giften voor de tentevangelisatie

Rabobank 10 35 81 006
ten name van
NBC Evangelisatie, Bolsward